

7. Rozwiązanie i likwidacja spółki.

§ 26. 1. Rozwiązanie spółki następuje, gdy na skutek całkowitego zbycia gruntów istnienie jej staje się bezprzedmiotowe.

2. Wyznaczenie likwidatorów spółki i zadysponowanie majątkiem ruchomym spółki następuje na ogólnym zebraniu członków spółki.

3. Jeżeli zebranie ogólne nie wyznaczy likwidatorów, wydział rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowej rady narodowej wyznaczy ich z urzędu.

Na podstawie art. 18 (art. 25 ust. 1) ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 28 poz. 169) zatwierdzam (nadaję) niniejszy statut spółki (spółce) dla zagospodarowania wspólnoty gruntowej we wsi (wsiach, osiedlu, mieście).

(data)

(podpis kierownika wydziału rolnictwa i leśnictwa)

146**ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI**

z dnia 18 kwietnia 1964 r.

w sprawie podziału wynagrodzenia za ratownictwo pomiędzy członków załogi statku.

Na podstawie art. 243 § 3 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie z tytułu ratownictwa, należne załodze statku na podstawie art. 243 § 1 Kodeksu morskiego, dzieli się pomiędzy kapitana i pozostałych członków załogi według zasad określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Kapitan statku ratującego, liczącego do sześciu członków załogi, otrzymuje 30%, a kapitan statku liczącego ponad sześciu członków — 25% wynagrodzenia należnego załodze.

2. Podział reszty wynagrodzenia pomiędzy pozostałych członków załogi przeprowadza się uwzględniając ich funkcje i zasługi w akcji ratowniczej, biorąc w szczególności pod uwagę:

- 1) stopień niebezpieczeństwa, na które członek załogi był narażony przy wykonywaniu czynności ratowniczych,
- 2) inicjatywę osobistą, stopień poświęcenia członka załogi oraz jego wysiłek,
- 3) nasilenie trudności obiektywnych i ryzyko, jakie towarzyszyły akcji ratowniczej.

§ 3. 1. Wysokość wynagrodzenia poszczególnych członków załogi ustala w procentach plan podziału sporządzony przez kapitana przy współdziałaniu rady załogowej lub delegata załogowego; plan sporządza się bezpośrednio po dokonaniu akcji ratowniczej, najpóźniej w dziesięć dni od dnia zakończenia akcji.

2. Kapitan przedstawia plan podziału do zatwierdzenia armatorowi. Armator w porozumieniu z radą załogową może wprowadzić w otrzymanym od kapitana planie zmiany.

3. Decyzję zatwierdzającą wysokość wynagrodzenia poszczególnych członków załogi wydaje armator w ciągu 14 dni od otrzymania planu od kapitana statku.

4. Odpis decyzji armator przesyła niezwłocznie zainteresowanym członkom załogi.

§ 4. 1. Od decyzji armatora (§ 3 ust. 3) członkom załogi przysługuje odwołanie do izby morskiej właściwej dla portu macierzystego statku, w ciągu 1 miesiąca od dnia doręczenia odpisu decyzji. Jeżeli odpis decyzji doręczono członkowi załogi w czasie jego podróży (rejsu morskiego), termin 1 miesiąca liczy się od dnia powrotu członka załogi do najbliższego portu polskiego.

2. Izba morska rozpatruje odwołanie w trybie postępowania niespornego.

§ 5. 1. Niezależnie od udziału w wynagrodzeniu za ratownictwo, członkom załogi statków rybackich przysługuje udział w kwocie odliczanej od wynagrodzenia za ratownictwo zgodnie z art. 243 § 1 Kodeksu morskiego, a stanowiącej wyrównanie strat w połowach poniesionych przez armatora na skutek przeprowadzonej akcji ratowniczej.

2. Prawo członków załogi do uczestniczenia w podziale kwoty określonej w ust. 1 i wysokość udziałów poszczególnych członków załogi określa się według postanowień umowy zawartej przez armatora z członkami załogi w zakresie wynagrodzenia za połowy, podziału połowów lub zysków z połowów.

§ 6. Wynagrodzenie z tytułu ratownictwa powinno być wypłacone członkom załogi w ciągu trzech miesięcy od otrzymania przez armatora wynagrodzenia, nie wcześniej jednak niż po uprawomocnieniu się decyzji dotyczącej podziału wynagrodzenia.

§ 7. Wynagrodzenie wypłacane z tytułu ratownictwa w części, o której mowa w § 2, nie podlega opodatkowaniu.

§ 8. Zarządzenie nie ma zastosowania do załóg statków używanych do zawodowego ratownictwa.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żegluga: w z. J. Wiśniewski

ERRATA

W nr 32 Monitora Polskiego z dnia 15 maja 1964 r. na stronie tytułowej nad wierszem „Uchwała nr 130 Rady Ministrów” w oznaczeniu pozycji powinna być liczba „138” zamiast błędnie wydrukowanej w części nakładu liczby „134”.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Łączono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.